

Numele și prenumele: _____
Clasa: _____ Data: _____

Genul epic. Romanul: Ion...

1. Citește textul:

"Când văzu Ion pe Ana moartă, simți parcă o lovitură de ciocan în moalele capului. Stătu în fața spânzuratei, uluit, strângându-și gura cu palma, și o durere necurmată îl apăsa pe creieri, ca un bolovan. Acuma își aduse aminte amenințarea ei din noaptea nunții lui George cu Florica. Mila stranie, alcătuită din groază și mirare, ce te cuprinde instinctiv în fața morții, îl zgudui o clipă. Dar pe urmă, obișnuindu-se puțin cu fața schimonosită cumplit a femeii, îl munci întrebarea cum a putut el trăi aproape un an în același pat cu ea și sfârși zicându-și că bine a făcut că s-a omorât... După un răstimp însă se răsti la Zenobia, aproape fără să-și dea seama:

— Unde-i copilul, mamă?... Vezi de copil!... la du-te la copil!... Grijă de copil îi umplu toată mintea și nici nu-l mai părăsi. Vasile Baciuc veni spre seară, găsind pe Ana așezată pe masă, scăldată, îmbrăcată, cu mâinile încrucișate. Se uită lung la ea, înghiți un nod ce i se urcase în piept și apoi schimbă câteva vorbe cu Ion, dar fără să se privească în ochi. Zenobia însă îi povesti amănunțit cum a venit Ana din sat, cum a pus copilul pe pat, cum a ieșit afară, cum nici n-ar fi dat peste dânsa dacă nu plângea copilășul...

La prohod se adună mai tot satul, încât oamenii umpleau și ulița. Praporii fluturau alene în adierea de primăvară care ducea departe mirosul de tămăie

și aducea în schimb valuri de miros dulce de flori de măr. Câte-o femeie izbucnea în plâns din când în când, iar preotul Belciug mormăia pe nas cântecele de înmormântare și scutura mereu cădelnița. Ion îngenunchea deoparte, Vasile de cealaltă parte a coșciugului, amândoi cu capetele goale, plecate, ca niște vinovați. Zenobia în genunchi ținea copilul în brațe, legănându-l ca să nu scâncească, și se uita împrejur parcă s-ar fi mândrit cu frumusețea de îngropăciune. Glanetașu, zdrobit, cu obraji în palme, plângea cu sughituri, bolborosind dureros:

— Draga tatii... Draga tatii... Ion asculta ca prin vis cântecele popii și răspunsurile dascălului. Gândurile lui rătăceau în zigzaguri stranii, sărind de la Ana la copil, apoi la Vasile Baciuc, iar la moarta din sicriul de brad învelit cu zăbranicul aspru, și pe urmă deodată la Florica, revenind la copilul din brațele Zenobiei. Și de câte ori îi venea în minte copilul, avea o tresărire de spaimă neînțeleasă.

Pe când preotul citea o rugăciune lungă, își aduse aminte că, înainte de-a scoate din casă coșciugul, au sosit aci George cu Florica, cu fetele triste, și i-au spus că așa a vrut Dumnezeu, dar omul să fie tare, că toate trec pe lumea asta..."

"Ion", cap. XI- Blestemul (fragment)
de Liviu Rebreanu

2. Completați următoarea fișă de lectură:

Titlul textului:	
Autorul textului:	
Felul textului (literar/nonliterar):	
Felul textului (cult/ popular):	
Genul căruia aparține textul:	
Specia căreia aparține textul:	
Modurile de expunere prezente:	
Personajele din fragment	
Rezumatul textului în 150 de cuvinte:	
Argumentează în 35 de cuvinte că acest text este epic.	

